

R o z d z i a ł III.**Organizacja Instytutu.**

§ 15. 1. Komórki organizacyjne Instytutu dzielą się na naukowe i usługowe.

2. Komórki naukowe realizują zasadnicze zadania Instytutu określone w § 6 statutu, a komórki usługowe wykazują funkcje pomocnicze w stosunku do komórek naukowych, a w szczególności załatwiają sprawy: personalne, budżetowo-rachunkowe i gospodarcze.

§ 16. Organizacja wewnętrzna Instytutu jest następująca:

- 1) dyrektorowi Instytutu podlegają bezpośrednio:
  - Dział Planowania,
  - Sekcja Personalna,
  - Dział Budżetowo-Gospodarczy oraz
  - Oddziały — w Swinoujściu i Kołobrzegu;
- 2) zastępcy dyrektora do spraw naukowo-technicznych podlegają bezpośrednio:
  - Dział Dokumentacji Naukowo-Technicznej,
  - Dział Oceanograficzny,
  - Dział Ichtologiczny,
  - Dział Techniki Rybackiej,
  - Dział Technologii Rybackiej,
  - Dział Ekonomiki Rybackiej.

§ 17. Wszelkie zmiany struktury wewnętrznej Instytutu mogą być przeprowadzane wyłącznie za zgodą Ministra w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

R o z d z i a ł IV.**Zasady gospodarki finansowej.**

§ 18. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Żeglugi.

§ 19. 1. Do składania w imieniu Instytutu oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępca i ustanowieni pełnomocnicy. Zastępca dyrektora i pełnomocnicy działają w granicach swego umocowania.

3. Minister ustanawia i odwołuje pełnomocników oraz ustala granice umocowania zastępcy i pełnomocników, jak również może upoważnić dyrektora do samodzielnego składania oświadczeń w szczególnym zakresie.

§ 20. Wszelkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny (starszy) księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 21. Do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczególnych mogą być ustanowieni pełnomocnicy, którzy działają łącznie lub oddzielnie w granicach ich umocowania. Udzielenie pełnomocnictwa następuje w sposób przewidziany dla składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Instytutu.

§ 22. Likwidację Instytutu zarządza Minister w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

96**ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI**

z dnia 31 grudnia 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

W związku z § 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602, Nr A-51, poz. 685 i Nr A-87, poz. 1202) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie

ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski Nr A-86, poz. 1188) skreśla się wyrazy:

„do dnia 31 grudnia 1951 r.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: w z. A. Wolski

97**OKÓLNİK Nr 7 PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie prawidłowego rozdziału urlopów wypoczynkowych.

Tendencja do wykorzystywania urlopów wypoczynkowych przez pracowników wyłącznie w miesiącach letnich (od czerwca do sierpnia włącznie) powoduje poważne zahamowanie prac urzędów, instytucji i przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej w okresie letnim. Ponadto większość pracowników nie może wy-

korzystać w pełni przydziałów na wczasy pracownicze, bowiem nadmierne nasilenie liczby wczasowiczów w okresie letnim powoduje trudności w obsłudze domów wczasów pracowniczych i nie daje możliwości stworzenia w tym okresie takich warunków, które zapewniłyby wczasowiczom realny wypoczynek.

I. Mając powyższe na uwadze zalecam wszystkim władzom naczelnym oraz instytucjom i urzędom centralnym stosowanie w aparacie resortów oraz jednostek podległych rozdziału urlopów wypoczynkowych według następującego klucza:

Miesiące :	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
% pracowników wykorzystających urlopy w sto- sunku do ogółu uprawnionych	9	9	—	9	12	12	12	12	12	7	—	5

II. Na prośbę pracownika może być udzielony urlop w miesiącach marcu i listopadzie.

III. Plany urlopów wykazujące przesunięcia w stosunku do podanego klucza wskutek zwiększenia procentu urlopów w miesiącach letnich (czerwiec—sierpień), uzasadnione dobrem służby, wymagają zgody władzy naczelnej (Ministra, Przewodniczącego, Prezesa). Zwiększenie procentu urlopów w innych miesiącach zgody takiej nie wymaga.

IV. Komórki i organy związkowe powinny współpracować z kierownictwem urzędów i zakładów w celu dopilnowania wykonania niniejszego zarządzenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

98

OKÓLNIAK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 stycznia 1952 r.

w sprawie zasad opodatkowania organizacji politycznych, społecznych i zawodowych w zakresie ich działalności gospodarczej.

I.

W myśl § 3 uchwały Nr 342 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. w sprawie zwolnienia działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych od podatków obrotowego i dochodowego (Monitor Polski Nr A-43, poz. 547) do wymienionych organizacji mają zastosowanie w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej, nie zwolnionej przepisami powołanej uchwały od podatków obrotowego i dochodowego, przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 449) i dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 450).

Zwracając na powyższe uwagę polecam ściśle przestrzegać przepisów wymienionej uchwały i w przypadku prowadzenia przez wspomniane organizacje działalności gospodarczej, która ze względu na rodzaj wykonywanych świadczeń nie korzysta ze zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego ani z mocy cytowanej uchwały, ani powołanych dekretów, pociągać wymienione organizacje do obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym.

II.

Właściwość miejscową w sprawach podatku dochodowego dla organizacji wymienionych w Cz. I niniejszego okólnika określa się według miejsca, w którym

znajduje się siedziba lub zarząd organizacji, przy czym podmiotem opodatkowania w podatku dochodowym są nie poszczególne przedsiębiorstwa lub zakłady, lecz prowadząca je organizacja w stosunku do wszystkich osiągniętych na terenie Państwa przychodów nie korzystających z przedmiotowego zwolnienia, chyba że zgodnie ze statutem terenowe oddziały danej organizacji posiadają odrębną osobowość prawną.

W związku z zachodzącymi przypadkami odrębnego opodatkowania przez organy finansowe podatkiem dochodowym dochodów z poszczególnych rodzajów świadczeń (przedsiębiorstw) wykonywanych przez wymienione organizacje, zarządzam poddanie rewizji pod tym kątem dotychczasowych ustaleń i w razie stwierdzonej niewłaściwości — niezwłoczne przekazanie odnośnych akt podatku dochodowego organowi finansowemu właściwemu według miejsca siedziby lub zarządu organizacji.

Ponieważ właściwość miejscową w sprawach podatku obrotowego określa się według miejsca prowadzenia przedsiębiorstwa lub zakładu, należy w przypadkach, gdy w sprawach podatku obrotowego i podatku dochodowego właściwe są różne organy finansowe, przekazywać odpisy deklaracji składanych dla uzyskania kart rejestracyjnych organowi finansowemu właściwemu dla spraw podatku dochodowego danej organizacji.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.

Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P.R.M. Warszawa, Bracka 20a, w punkcie sprzedaży w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych: w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.